

forshnede med Dampkraft. Disse Fartøjer ere forshnede med en kæmpemæssig Særnskovl paa et Træskafst, hvis Længde tillader, at der graves indtil 24 Fods Dybde. Dampspillet itrækker ved Ræder Skovlen langs Bunden, indtil den fuld af Grus hejses op og tømmes gennem en Klaphund. Som Dampere arbejde de temmelig uafhængig af Vind og Vejr og kunne daglig gøre en til to Ture med fuld Last. Der bortføres derved overordentlig store Masser af Grus fra Forstranden og graves en Rende parallelt med Rysten, som medfører, at Søen tæt ved Land faar en ganske anden Magt og Størrelse end tidligere. Over for disse Forhold har den af Strandsynsmændene gennem Skon fastsatte Fredningsgrænse vist sig ganske uvirksom, idet Søens Magt i Nærhed af Land er bleven saa stor, at den fredede Ryst, selv hvor den tillige har været beskyttet ved Sten- og Bolværker, har vist sig at blive ødelagt under indtrædende Storm og Højvande. Man finder det derfor nødvendigt, at Fredningsgrænsen for de saaledes udsatte Ryststrækninger fastsættes paa anden Maade end ved de nu bestaaende Strandsyn.

Den Maade, hvorpaa det foreliggende Lovforslag har søgt at fjerne de Mangler, der utvivlsomt klæber ved den bestaaende Ordning, og at tilvejebringe en Tilstand, hvorunder der paa den ene Side hdes Rystejerne en saadan Beskyttelse for deres Ejendomme, som de have et retfærdigt Krav paa, og paa den anden Side ikke lægges ufornødne Hindringer i Vejen for Stenfiskernes, Grus- og Sandgravernes Virksomhed med at optage fra Havbunden de Materialer, som der paa saa mange Maader have Brug for, forekommer os ikke tilfredsstillende.

For det første afhjælper Lovforslaget næppe de væsentligste af de Mangler ved den nuværende Ordning, hvorover der klages. Det lader saaledes Strandsynet efter den gældende Lov blive bestaaende uforandret, uagtet der fra begge Sider og vistnok med Røje er rejst Tvivl om denne Institutions Egnethed til at løse sin Opgave under de nuværende Forhold. Det afhjælper ikke den Mangel ved den bestaaende Ordning, at den enkelte Rystejer, der ser sig nødsaget til at

søge sin Ryststrækning fredet, ofte maa gøre den Erfaring, at det er en ganske unyttig anvendt Ulejlighed og Bekostning, fordi Naboerne ikke ville være med dertil. Det paahyder vel offentlig Raatale mod Overtræderne, men det giver ikke tilstrækkelige Bestemmelser til at sikre Overtrædernes Raagrøbelse, der kan forudses ligesom hidtil væsentlig at ville blive Rystejernens Sag og næppe vil blive synderlig lettet ved den i § 10 givne Bestemmelse om, at den, der driver Optagning af de omhandlede Genstande paa Havet som Næringsvej, under Optagningen skal have anbragt paa et iøjnefaldende Sted paa sit Fartøj en Plade med Angivelse af hans Navn og Hjemsted, da denne Plade altid vil kunne anbringes paa et meget iøjnefaldende Sted uden at være synlig fra Land.

Men dernæst finde vi, at det er en Mangel ved det foreliggende Lovforslag, at dets Bestemmelser hvile paa to mod hinanden stridende Grundsætninger. Loven af 1862 hviler helt paa den Grundsætning, at det ligesom tidligere bliver Rystejerens egen Sag at værgе sin Ejendom mod Stenfiskeres, Grus- og Sandgraveres Virksomhed paa Forstranden. Den lader det saaledes være hans egen Sag, om han paa sin Bekostning vil søge nedlagt Forbud ved Strandsyn, og har han faaet Forbud nedlagt, lader den det fremdeles være hans egen Sag, om han vil have det opretholdt og overholdt eller ikke, idet han kan lade det bortfalde, hvad Øjeblik han vil, ved at fjerne Fredningsmærkerne, og ogsaa kan undlade at forfølge dem, der tilfidesætte det, medens det bestaar. — I det foreliggende Lovforslag har man nu bibeholdt Reglen om, at det er Rystejerens eller Brugerens egen Sag, om han paa sin Bekostning vil søge nedlagt Forbud ved Strandsyn eller ikke. Men har han engang indladt sig paa at faa Forbud nedlagt, lader man en helt anden Grundsætning komme til Anvendelse, idet Forbudet baade over for ham selv og over for andre skal hævedes ved offentlig Raatale, og skal opretholdes, selv om han kommer til Erkendelse af, at det kun medfører Udgifter for ham og ingen Nytte gør, f. Eks. fordi Naboejerne ikke have villet søge Fredning for deres Ryststrækninger.